

İSLAM'DA YARDIMLAŞMA VE MESCİDLER

Bismillahirrahmanirrahim.

el-Hamdülillahi Rabbi'l-âlemin Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn senedinâ ve mededinâ ve üsve-tüne'l haseneti Muhammedini'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'l-cezâ'.

Emmâ ba'd.

Fe-kâle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا، وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى
اللَّهِ أَشْوَاقُهَا.

Ehabbu'l-bilâdi ila'llâhi mesâciduhâ ve ebğadu'l-bilâdi ila'llâhi esvâkuhâ.

Ahmed b. Hanbel ve Hâkim, Cuveyr b. Mut'im'den Taberânî ve İbn Hibban Ebû Hüreyre'den *-rıdvanallâhu aleyhim ecmaîn-* rivayet eylemişler ki, Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuş:

Ehabbu'l-bilâdi ila'llâhi. “Beldelerin, yerlerin, mekânların Allah’a en sevimsisi...”

Mesâciduhâ. “Mescitleridir, namaz kılınan, ibadet edilen yerleridir.”

Allah yeryüzünde en çok nereleri sever?

Allah’a ibadet edilen, Allah’a secde edilen mescitleri sever.

Ben gözlerimle gördüm ki adamın birisi Wollongong’da Buda heykeline secde ediyordu. O şirk. Allah’tan gayriye secde etmek, tapınmak küfür ve şirk olduğundan onların yerleri de mel’undur, Allah’ın kızdığı, mebğuz, buğza, gazâb-ı ilâhiyeye mâruz yerlerdir; kendileri de mel’undur, mebğuzdur.

Ama Allah’a ibadet edilen mescitler yeryüzünde Allah’ın en sevdiği yerlerdir.

a. Allah’ın Buğz Ettiği Mekanlar

Ve ebğadu’l-bilâdi ila’Ilâhi. “Ve Allah’ın en çok buğz ettiği, kızdığı yerler de...” - Tahmin edemezsiniz.- *Esvâkuhâ*. “Çarşı pazarlardır.”

Çarşı pazarlara Allahu Teâlâ hazretleri niçin gazap eder? Çarşı pazarları neden sevmiyor?

Çünkü orada ticaret dürüst yapılmıyor. Müşteriler aldatılıyor. Eksik tartılıyor. Yalan

yere yemin ediliyor. Hileli mallar satılıyor. Mostorolar yapılıp, arkasına çürükler konulup gizlice onlar paketin içine konuluyor. Kalabalık diye oraya herkes geliyor. Boş dünyevî hırslarla, keyiflerle, zevklerle vakit geçiyor. Bazı kere de onların kenarlarına panayır, eğlence yerleri geliyor, sirkler geliyor, dansözler geliyor vesaire derken... Hakikaten şöyle bir çarşı pazarları düşünürsek, Allah'ın yasak ettiği ne kadar günah görüyoruz. Şöyle birazcık bir etrafımıza bakındığımız zaman; yalan yere yeminler, bağırımlar, çağırımlar... Sonra namazlar kılınmıyor; "İş güç var." diye ibadet yapılmıyor. Onun için, Allah oraları sevmez.

Müslüman çarşıya pazara giderken Allah'a sığınarak gidecek, tesbih ederek gidecek, dualar yaparak gidecek ki Allah'ın lütfuna ersin, işi rast gitsin.

İkinci hadîs-i şerîf:

أَحَبُّ الطَّعَامِ إِلَى اللَّهِ مَا كَثُرَتْ عَلَيْهِ الْأَيْدِي

Ehabbu't-taâmi ila'llâhi mâ kesüret aleyhi'l-eydi.

Câbir b. Abdillâh el-Ensârî *radiyallahu anh'*ten rivayet edilmiş. Rivayet edenler İbn Hibban, Taberânî, İbn Abdilberr ve Tayâlisî; birçok kaynaklarda var.

b. Allah Kalabalık Sofraları Sever

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

Ehabbu't-taâmi ila'llâhi. "Allah'a en sevimli gelen yemekler, ziyafetler, yemek yemekler, yedirmeler..." *Ma kesüret aleyhi'l-eydi.* "Ellerin çok uzandığı taamlardır, sofralardır."

"Allah'ın en çok sevdiği sofraya, yemeklere ellerin çok uzandığı, çok ellerin olduğu sofralardır."

"Çok ellerin olduğu sofraya" demek, "kalabalık" demek. Cenâb-ı Hak kalabalık sofraları seviyor, çok insanın çağırıldığı sofrayı seviyor. Zalimler de eskiden beri tek başlarına yerlermiş. Getiriliyor, tek başına yiyor. *Ekele vahdehû* diye böyle Allah'ın sevmediği mütekebbir tipler anlatılıyor. "Yanına geleni sokmaz, tek başına yer, şöyle yapar böyle yapar..." diye kibir alâmeti davranışlarını sayıp onların kötülüklerini beyan ediyor.

Bir de yemeklerde, Allah ziyafetlere sırf zenginlerin gelmesini sevmez. Fukarânın da çağrıldığı yemekleri sever. Zenginler birbirlerini çağırıyorlar. Sofranın üstünde her şey var. Zaten bu adamlar kendi sofralarında, evlerinde keyiflerine uygun her şeyi yerler. Artık çağırılan ev onların evinde olan olmayan en nâdide şeyleri arayıp bulur. Yenildiği zaman; “Beyefendi, Allah ömürler versin, çok güzel olmuş...” desinler diye olmadık masrafları yapar. Sülün etlerinden, nâdide Rus havyarından, daha başka pahalı, kimsenin el uzatmadığı neler varsa, yerler içerler. İçkilerin en muteberleri... Ama fukarâcık öbür tarafta ekmek bulamaz, ekmek bulursa katık bulamaz; yutkunur, zayıflar zavallı... Çoluk çocuğu gözü dışarıda, çarşı pazardan geçerken lokantalara iştahla bakarlar, camekândan yutkunurlar...

Allah fukarânın çağrıldığı sofraları seviyor. “Gel bakalım sen de...” O da ömründe hiç yemediği güzel yemekleri yesin. Bakalım sülün eti nasılmış. -Ben hiç yemedim sülün eti, neyin nesi... Ama elhamdülillah çok başka etler yedik de...- Sülün etinden vazgeçtik, adam karnını doyuramıyor, su bulamıyor.

Gidiyorlar derenin kenarından, çamurlu sudan kaplarına doldurup getiriyorlar. Evlerinde de su yok. Hayvanlar zayıf. Süt yok...

Burada en bol şey, en ucuz meşrubat belki süt. Veriyorsun parayı, istediğin cinsten sütü alıyorsun. Süt de bütün gıdaların ilki ve en üstünü. İlk defa yavru doğduğu zaman annesinden süt emer. İçinde her şey var. Cenâb-ı Hakk'ın kudretiyle yarattığı meşrubat. Vücudun gelişmesi için her şey var. Bebek süt içiyor, süt içiyor, süt içiyor; maşâallah, nur topu gibi oluyor. Ondan sonra kırmızı yanaklı, pembe yanaklı, hop hop, tombul tombul kucaktan kucağa geziyor. Kısa zamanda emeklemeye başlıyor. Maşâallah, tay tay tay [yürüyor] derken ondan sonra büyüyüp gidiyor. Büyüdükten sonra sütü kesiyor mu?

“Hayır. Falanca tatlıya süt katarsan şöyle olur, filanca çorbaya süt katarsan böyle olur, filanca böreğin içine şu kadar süt katarsan gevrek olur...”

Her şeyin içinde süt var. Bol.

Et bol; tuğla gibi... Git çarşıya, al istediğin kadar... Beğenmezsen git 50 dolar ver, 30

dolar ver, bir kuzu al, kimsenin görmediği yerde kes, ondan sonra kazığı bir ucundan öbür ucuna geçir, ormanda ateşi yak, çevir, ye. Geriye kalanı da bırak, öteki mahluklar yesin. Bol, ucuz...

Bizim hanım diyor ki;

“Şimdi reva mı; veriyoruz 50-100 dolar, meyve fidanlarını alıyoruz, her birisi pahalı pahalı... 20 dolarlık kuzu geliyor, hepsinin yapraklarını yiyor. Akıl mantık alır mı bunu? Şu kuzuyu aşağı tarafa alın...”

Ben de çok seviyorum. Adını da *yüntop* koyduk. Yünleri çok oldu, kesilmedi; top gibi oldu. Yuvarlasan yukarıdan aşağıya kadar gidecek.

Balık bol, et bol, süt bol; bunlar ana gıdalar. Her türlü yiyecek var. Türkiye’de ise zavallılar neler çekiyor... Birinci cihan harbinde hatıralarını anlatırken Cevat Rıfat Atilhan, rahmetli, o “Ey Türk, düşmanını tanı!” diye böyle yazılar yazan emekli milis generali. Rütbesi o. Cevat Rıfat Atilhan. Suriye cephesini anlatıyor. Sefalet diz boyu... Diyor ki;

“Portakalı aldım. Kabuğunu soydum. Trenin [camından] yere attım. Orada bir fakir, iki gözü âmâ kadın, kucağında çocuk duruyordu. El yordamıyla uzandı, gözleri görmüyor ama portakal kabuğunu buldu. Ağzına aldı, çiğnedi çiğnedi, kendisi yemedi, çocuğuna verdi.”

Demek ki portakalın kabuğuna bile muhtaç olmuşlar. Edirne muhasara edildiği zaman bizim zavallılar ağaçların kabuklarını yemişler. Kars'ta cihada giderken yollarda aç kalmışlar, öküzlerin bastığı yollardaki çamurlu izlerden suları içmişler. Otların her çeşidini yemişler.

Bir Mehmet Amca vardı, makamı âlâ olsun, nur içinde yatsın, Bayburtlu. “Bayburt'tan 33 kişi çıktık hocam. Ankara'ya geldiğimiz zaman üç kişi kaldık. Hepsi yollarda öldü. Aç, ekmek yok. Ben otların her çeşidini yedim. Türkiye'de biten [otların] her çeşidini bilirim. Hani kırıldığı zaman beyaz sütü çıkan otlar vardır, ‘zehirli’ derler, onları da yedim, ölmedim. Ot yemekten [ağzlarımız] yara oldu.” diyor.

Peki ot olmayan yerse; Suriye gibi, Mısır gibi?

Artık ört ki ölem... Neler çekmiş milletler...

Fukarâcılara acımak lazım.

Burada adamlar işi çok güzel ayarlamışlar. Devlet bir kere parasını veriyor. Fakirin birisinin sadakasına ihtiyacını bırakmamışlar. Çünkü sadaka almak da onur kırıcı, dilenmek de onur kırıcı bir şey. “Madem benim milletimin ferdi, ben kendi adamımı doyururum, başkasına muhtaç etmem. Çalışmadığı zaman bile veririm.” diyor. Çok güzel. “Hastaysa bakarım.” diyor. Çok güzel. Bizim İslâm ülkelerinde bunların tarihin içinden oluşması lazım. Yapılmamış. Bunlar yapıyorlar.

Sabahleyin düşündüm: Bunlar Amerika’ya, Avustralya’ya, Afrika’ya, yeni kıtalara, yeni yerlere gittikleri zaman dinî gruplar “Dinimizi daha güzel uygulayayım.” diye gitmişler. İlk önce kiliselerini kurmuşlar, papazlarının etrafında ibadet ederek, İncil okuyarak, ilahi okuyarak öyle [yaşamışlar.] Bizimkiler de meyhaneden başka bir şey bilmez. Şaraptan, meyhaneden, selvi boylu güzelden başka

bir şey bilmez duruma gelmişler. Elbette Allah müslüman olup İslâm'ı yapmayıp da imana, İslâm'a aykırı her türlü haltı, günahı yiyen, Allah'ın gazabını çekecek her şeyi yapan insana yardım etmez. Buna yardım eder, ona yardım etmez elbette...

Benim rahmetli anacığım derdi ki;

“Evlâdım, sabah erken kalkın.”

Niye?

“Melekler rızıkları getirirlermiş, çocuklara verecekler; çocuklar ve büyükler uyuyorlarsa uyuyanların rızıklarını erken kalkan hıristiyan çocuklara verirlermiş.” derdi.

Biz de rızıklar o tarafa kaçmasın diye erken kalkardık. Öyle derdi... Ama annem çok kitap okurdu. Bildiği bir şey var ki ondan söylüyordu. Hakikaten kalkamazsa insan, ibadetini yapamazsa, günahlarda devam ederse onun elbette cezası birikir.

Allah bizi yolunda dâim eylesin.

أَحَبُّ شَيْءٍ إِلَى اللَّهِ الْغُرَبَاءُ الْفَرَّارُونَ بِدِينِهِمْ.
يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ.

Ehabbu şey'in ila'llâhi el-ğurabâu'l-ferrârûne bi-dînihim. Yeb'ashumu'llâhu yevme'l-kıyâmeti mea İse'bni Meryem.

İbn Ömer *radıyallahu anhümâ'*dan rivayet olunmuş. Hulvânî ve İbn Mâce isimli kaynaklarda mevcut olan bir hadîs-i şerîf.

Peygamber Efendimiz burada buyuruyor ki;

Ehabbu şey'in ila'llâhi. "Allah'a en sevimli olan şey, Allah'ın en çok sevdiği şey..." *el-Ğurabâu.* "Gurbete giden gariplerdir."

"Kendi diyarlarını terk eden, gurbete giden gariplerdir."

el-Ferrârûne bi-dînihim. "Dinlerini yapamadığı yerden firar edip gurbetlere gidenlerdir."

Mesela Ashâb-ı Kehf ne yapmış?

Ashâb-ı Kehf zalim, putperest hükümdardan kaçmış, mağaraya saklanmışlar. "Biz puta tapmayız!" demişler. Ashâb-ı Kehf'in macerası ana hatlarıyla bu.

Bir insan veyahut bir takım insanlar, kabileler, milletler, topluluklar "Dini[mizi] da-

ha iyi yaşayabilelim.” diye kendi diyarlarını bırakıp da dinleriyle firar ederlerse, o zalimlerin, putperestlerin, Allah’a ibadet etmeyenlerin, ibadet edenleri ateşler yakıp da hendeklere atanların, işkence yapanların diyarından dinlerini kurtarmak için, dinlerini yaşamak için başka yerlere gidenler Allah’ın en çok sevdiği insanlardır.

c. Avrupada Mezhep Savaş ve Katliamları

Demin söylediğim [husus...] Mesela Avrupa’da işkence görmüş adam, kalkmış Amerika’ya gitmiş. Çünkü Avrupa’da katolikler protestanları, luteryanları öldürmüşler. Fransa’da çeşitli katliamlar yapmışlar. Mesela meşhur bir tanesinin ismi var, *Saint Barthelemy* katliamı diye, Paris’te... Kendi mezheplerinden olmayan insanların kapılarını işaretlemişler; bir hücum, bir gecede anlaşmışlar, kendi şehirlerindeki hemşehrilerinden mezhebi farklı insanları çatır çutur kesmişler. Korkunç katliam! Dinler için çeşitli savaşlar yapmışlar. Ben sandım ki yirminci yüzyılda bunlar bitiyor; hayır...

Almanya'da bir yerde aile toplantısı yaptık. Oranın ahâlisi Almanlar'ın ana mezhebinden, katoliklerden değilmiş. O bölge, orası galiba Doğu Almanya'dan geçmiş. Hemen oraya kendi adamlarından iskân etmişler, oranın çoğunluğunu hemen dağıtmışlar. Hayret ettim... Yirminci yüzyılda ne kadar mutaassıp; kendilerine karşı da, birbirlerine karşı da... Hayretler içinde kaldım. "Yok efendim karşı mezhepten!" diye... Fevkalâde mutaassıp.

Bizimkilerin bir şeyden haberi yok. Belki bizimkileri de aldattılar, belki bazılarını da kendilerine çektiler. "Hıristiyanlık güzeldir, Amerikalılar'ın dinidir." diye... Çünkü ordularında subaylar var. Bu subaylara emir vermişler. "Nato'dan vesaireden, başka yerlerden gelen subaylara kancayı takın. Aile görüşmeleri yapın, onları Hıristiyanlığa sokun." diye.

Yeb'ashumu'llâhu yevme'l-kıyâmeti mea Îse'bni Meryem. "Dinlerini kurtarmak için kendi diyarlarını terk edip diyâr-ı gurbete çıkan, firar eden dindar toplulukları Allah kıyamet gününde Meryem'in oğlu İsa *aleyhis-*

selam ile beraber haşredecek.” diye Peygamber Efendimiz bildiriyor.

Bizim yirminci yüzyılda çilemiz de, Cenâb-ı Hak’ın takdiri, bitmiyor [zulümler...] Türkiye’de başörtüsü yasak, tarikat kanundışı, zikir suç, dinî mektep açılmaz... Ne olmuş, nasıl hileler yapmışlarsa hayret ediyorum, Aziz Nesin Sivas’a kendisi geldi kışkırtmacı olarak, ondan sonra dernekte bir sürü kışkırtmalar yaptı, olaylar çıktı; yine olayları karşı tarafın üstüne yıkmışlar. Kaç yıldır devam eden davada evvelki gün karar açıklanmış, yine 33 idam... Kendileri orduya silah çekiyorlar, kendileri terör yapıyorlar; Doğu Anadolu’da, Tokat’ta, Amasya’da, Almus’ta [vesairede...] Bizim Erzincan’ın Başbağlar köyüne geldiler, katliam yaptılar. Hiç onlarda bir şey yok. Her türlü kanunları çiğniyorlar, belediyenin yasalarını çiğniyorlar; bir şey yok. Beri tarafta kendisini savunun insanlar en şiddetli şekilde cezalara çarptırılıyor. Daha başka türlü baskıların da olduğunu görüyoruz.

d. Müslümanlara Yapılan Çeşitli Zulümler

Bulgaristan'da... Bulgaristan'da köylere geliyorlardı, -Jivkov zamanında- masayı kuruyorlardı, askerler elinde silahlar;

“Gel bakayım buraya! Senin adın ne?”

“Abdullah.”

“Yok, senin adın Abdullah değil, Hristos...”

Hristiyanlığa kayıt ve din değiştirme baskıları yapıyorlardı. Değiştirmek istemeyenleri şu tarafta takır takır öldürüyorlardı. Yirminci yüzyılda, yakın zamanda...

Yugoslavya'da Boşnaklar'a yapılanlar, Arnavutlar'a yapılanlar, Sancak'ta olanlar, Romanya'daki, Rusya'daki, Çeçenistan'daki [zulümlerin] haddi hesabı yok.

Tabii fırsat bulurlarsa bir kısmı müslüman diyarı diye mesela Rusların Orta Asya istilasında Rusya'dakiler Afganistan'a inmişler, öyle kaçmışlar. Oradan Arabistan'a gelmişler. Balkanlar'dakiler Yugoslavya'nın muhtelif yerlerinden Türkiye'ye gelmişler, İslâm

diyarı diye. Sonra Türkiye’de daha beter veya aynı durumla karşılaşmışlar.

Allah yardımcımız olsun.

Toplumlar el birliğiyle çalışırsa haklarını koruyabilir. Çalışmazsa her yerde böyle itilir, kakılır, horlanır, zarara uğratılır.

Cenâb-ı Hak yardımcımız olsun.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

15 Rebîü'l-Evvel 1421 / 18.06.2000

Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

